

Solen er så rød mor!

Tekst: Harald Bergstedt 1915-20

Melodi: Carl Nielsen 1924

- 1 Solen er så rød, mor
og skoven bli'r så sort
Nu er solen død, mor
og dagen gået bort.
Ræven går derude, mor
vi låser vores gang.
Kom, sæt dig ved min pude, mor
og syng en lille sang.
- 2 Himlen er så stor, mor
med klare stjerner på
Hvem monstro der bor, mor
på stjernen i det blå ?
Tror du det er drenge, mor
der kigger ned på mig ?
Og tror du de har senge, mor
og sover li'som jeg?
- 3 Hvorfor bli'r det nat, mor
med kold og bitter vind ?
Hør den lille kat, mor
den mjaver og vil ind!
Mågerne og ternerne
har ingen sted at bo.
hør, nu synger stjernerne,
de synger mig til ro!

MORGENSANG I ÅRHUNDREDETS FESTIVAL

MANDAG D. 4. MARTS 2019

VOR FRUE KIRKE

CARSTEN SEYER-HANSEN

DIRIGENT OG KUNSTNERISK LEDER FOR SANGKRAFT AARHUS

Århundredets
Festival

VOR FRUE KIRKE
AARHUS

SANGKRAFT AARHUS

Hvor smiler fager den danske kyst

Tekst: Johannes V. Jensen 1925

Melodi: Oluf Ring 1935

- 1 Hvor smiler fager den danske kyst
og breder favnen, når solklar bølge.
Og sommerskyer og skib med lyst
står sundet ind i hinandens følge,
og Kronborg luder
ved Sjællands port
mod hvide skuder -
hvor lyst! hvor stort!
- 2 Mod søen stunded vor sjæl tilforn.
Men bølgen brød med en røst derude
som vindens rislen i Danmarks korn -
da vendte mangan på ny sin skude.
Den grønne ager
på Sjællands bryst!
hvor smiler fager
den danske kyst!
- 3 Den danske mark i en bølgen går
som åndedræt af en venlig kvinde.
Sødt gynger byggen sit silkehår,
og rugen ånder med sol i sinde,
og vinden iler
til hvedes bryst.
Hvor fager smiler
den danske kyst.
- 4 Der driver høduft med krydret vind.
I gennem engen en å sig slynger.
Og lærken ringer skærsommer ind,
mens vilde blomster ved grøften gynger.
Gravhøje kroner
det grønne land.
Hvor skønt fortøner
sig sø og strand.
- 5 Alvorlig taler ved alfarvej
med grønsvær tækket de gamles grave.
Henfarne slægter - forglem dem ej!
i arv de gav dig en ædel gave.
Henfarne slægter
i landets marv
sig ej fornægter.
Bevar din arv.
- 6 Hvad hånden former er åndens spor.
Med flint har oldbonden tømret, kriget.
Hver spån, du finder i Danmarks jord,
er sjæl af den, der har bygget riget.
Vil selv du fatte
dit væsens rod,
skøn på de skatte,
de efterlod.
- 7 Men du, der søgte mod fremmed strand,
de gamle lig, som mod søen stunded,
hver gang du genser det gamle land,
skal sande, her blev dit hjerte bundet.
Thi dybe minder
og gammel agt
og milde kvinder -
hvor har de magt!

Ud ad landevej'n

Tekst: Sven Møller Kristensen 1935

Melodi: Herman D. Koppel / Berhard Christensen

(fra: Kjeld Abells "Melodien, der blev væk")

Ud ad landevej'n der sku man gå,
mellem grønne hegn ud i det blå,
syngende sin melodi langt ud i det fri.
Danse hen ad vej'n, drive og se
sommer, sol og regn, vinter og sne,
høre landet synge livets melodi.
Jeg syn's man bli'r så støvet og sur
når man skal sidde i bur.
Ska' vi ta' billetten og kasketten
til en landevejstur.
Danse ud ad vej'n li' til Korsør,
man ska' vær' sit eg't livs direktør,
danse landet rundt til livets melodi.

Min pige er så lys som rav

Tekst: Helge Rode 1920

Musik: Carl Nielsen 1920

(fra: "Moderen")

- 1 Min pige er så lys som rav
og Danmarks gyldne hvede,
og blikket er så blåt som hav,
når himmel er dernede.
Prinsesse Tove af Danmark!
- 2 Min piges smil er sol i maj
og sang fra lærkestruber,
og smilehullet viser vej
til sindets gyldne gruber.
Prinsesse Tove af Danmark!
- 3 Min pige kan vel være hård
mod dem, hun ilde lider,
da har hun ord, som hidsigt slår
og lidt for hidsigt bider.
Prinsesse Tove af Danmark!
- 4 Det smilehul går bag en sky,
og farligt øjet gråner;
men smilet bryder frem på ny,
og blikkets bølger blåner.
Prinsesse Tove af Danmark!
- 5 Thi ser jeg i de øjne ind,
de bliver vege, varme.
Da hviler jeg i hendes sind
som i to bløde arme.
Prinsesse Tove af Danmark!